

“LIFVETS BÖRDA”

(Till min vän Jeremias.)

Ja, min vän! Det är nog sant:
Lifvet är en börda nära;
Men jag frågar samvetsgrant,
Hvad vi annars skulle bära?

Tungt är lifvet, om man vill,
Men ett pjoller är väl detta,
Då naturen bjudit till
På allt sätt att bördan lätta.

Ty i samma ögonblick
Menniskan kom till i tiden,
Kroppen som en säck hon fick
Att beqvämt ha lifvet i den.

Varda lifvet är vår pligt,
Och se väl om säcken bör man:
Säckens styrka är af vigt,
Trillar lifvet ut, så dör man.

Kroppen var från början stark,
Da han var i paradiset;
Men på sjön i Noachs ark,
Blef han ej på gamla viset.

Noach under resans lopp
Började för kroppen frukta,
Blef tillfreds, se'n han fann opp
Att med drufvan honom fukta.